

СТАН ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Харук М.П., студентка

III курсу економічного факультету

Уманського державного педагогічного

університету імені Павла Тичини

науковий керівник – Федорчук І. В., викладач кафедри економіки підприємства,
фінансів та фінансово-економічної безпеки

Сучасний розвиток економіки України нерозривно пов'язаний з інвестиційними процесами, які є рушійною силою інтеграції економіки у світове господарство за рахунок оновлення основних фондів, переведення капіталів, передачі технологій, інновацій та управлінського досвіду.

Оздоровлення та розвиток сучасної економіки України неможливий без активізації інвестиційної діяльності, пошуку та залучення надійних інвесторів, які б розміщували свої інвестиції на довгострокові терміни, забезпечуючи цим стабільний розвиток важливих ланок господарства. Україна має всі шанси для залучення інвестиційних ресурсів та використання їх на користь економіки, тому що потенціал української економіки має досить «широкі горизонти» для свого розвитку.

Але варто зазначити, що за останній час Україна так і не позбулася повністю структурних деформацій і значно відстає від розвинутих країн за багатьма факторами продуктивності виробництва та рівнем добробуту населення. Важливим є той факт, що такі галузі господарства як промисловість, агросектор, в першу чергу потребують залучення капіталу для подальшого розвитку. Ще однією важливою проблемою української економіки є висока енергоємність промисловості, цей фактор значно впливає на конкурентоспроможність і собівартість виробленої продукції. Промисловим підприємствам потрібно залучати інвестиції ще й для модернізації вже існуючих потужностей, адже саме після модернізації підприємство стає більш стійким до фінансових коливань.

Сучасний розвиток інвестиційної діяльності в Україні не в найкращому становищі. Макроекономічні показники України залишаються на периферії світових інвестиційних потоків, що значно підсилюється недостатнім рівнем інвестиційних ресурсів, а також ускладнюється кризовими явищами у світовій економіці[1].

Основними причинами зниження активності інвестиційної діяльності в Україні є:

- несприятливий інвестиційний клімат;
- недосконала законодавча база;
- неналежна підготовка інвестиційних проектів та програм та їх недієвість;
- нерозвиненість інвестиційних інструментів та інвестиційного ринку.

Основу інвестиційної діяльності будь-якої держави визначають за обсягом прямих іноземних інвестицій та за інвестиціями в основний капітал.

Прямі іноземні інвестиції повинні підсилювати міжнародну інвестиційну позицію України та запобігати зростанню зовнішнього боргу, але, зіставивши дані, стає зрозуміло, що чиста інвестиційна позиція ще не досягла позитивної позначки.

Галузева структура інвестицій в основний капітал не є оптимальною: інвестиції в промисловість не становлять навіть половини обсягів всіх інвестицій (38%), тоді як вартість основних фондів є домінуючою, а сільське господарство, маючи надзвичайно великий потенціал, інвестується взагалі незначною мірою (6%). Ступінь зносу основних фондів за всіма видами економічної діяльності в Україні станом на 2012 рік становив 64,7 %. Варто зазначити, що ступінь зносу в транспортній та в енергетичній галузях становить відповідно 84,3% та 80%, що свідчить про майже повну зношеність. Така критичність показників зносу основних фондів має безпосереднє відношення до незадовільного обсягу інвестицій у реальний сектор.

Якщо визначити місце України за міжнародними економічними показниками, то згідно з даними Європейського банку реконструкції та

розвитку кумулятивний показник «обсяг прямих іноземних інвестицій» на душу населення в Україні станом на початок 2013 року склав 1000 дол. США, тоді як у Казахстані – 3706 дол. США, Польщі – 3 155 дол. США, Румунії – 2350 дол. США. Місце України в міжнародних бізнесових рейтингах можна проаналізувати згідно з даними підготовленими Всесвітнім банком і Міжнародною фінансовою корпорацією. Отже, Україна має 152 місце з 183 у загальному рейтингу інвестиційних показників, втративши 3 позиції за останні 3 роки. За якістю інституцій, інфраструктури, макроекономічних показників та економічної стабільності Україна знаходиться на 82 місці із 134. Індекс корупції залишається стабільно високим та продовжує зростати, у 2012 році Україна перебувала на 118 місці, зараз знаходиться на 146 позиції з 180. За ступенем свободи проведення економічних процесів України, а саме торгової, фінансової, грошово-кредитної, інвестиційної, згідно з індексом Heritage Foundation Україна перебуває на 169 місці із 179, що є найнижчим показником країн Східної Європи. Серед лідерів у даному загальному рейтингу Всесвітнього банку – Сінгапур, Нова Зеландія, Гонконг та США. Попереду України стоїть Гондурас – 141 місце, Словаччина посіла 42 місце, Білорусія – 58, Польща – 72, Російська Федерація – 120. Україна займає критично низькі позиції майже за всіма показниками, поступаючись країнам, рівень розвитку яких значно нижчий за рівень розвитку нашої держави [3].

Перспективою для України мав стати проект Програми економічних реформ України на 2010-2015 роки, розроблений Комітетом з економічних реформ при Президентові України – «Концепція Державної цільової програми розвитку інвестиційної діяльності на 2011-2015 роки». Варто зазначити, що однією з головних стратегій даної програми є саме регіональний розвиток інвестиційної діяльності, що в комплексі мають стати головною концепцією інвестиційного розвитку України в цілому.

Отже, для економічного та соціального зростання потрібен стабільний розвиток інвестицій в Україну. Держава повинна активно сприяти розвитку інвестиційної діяльності, а саме:

- дотримуватися активної позиції щодо залучення інвестицій;
- підтримувати на державному рівні програми та проекти зарубіжних та вітчизняних інвесторів;
- створювати сприятливий інвестиційний клімат;
- забезпечувати прозорість, «партнерські» відносини між державою та інвестором;
- розвивати інвестиційний ринок та сприяти його інтеграції у світовий простір [3].

На нашу думку, тільки чіткий контроль та активна державна позиція можуть правильно реалізувати програму інвестиційного розвитку задля сталого економічного розвитку, поліпшення бізнес-клімату та залучення інвестицій. Держава повинна вибирати пріоритетні галузі економіки для більш інтенсивного інвестування, тобто ті галузі, які мають значний потенціал і які характерні саме для України (промисловість, сільське господарство). Комплексне використання всіх цих факторів може забезпечити ефективність інвестиційної діяльності України в майбутньому.

Список використаної літератури

1. Козаченко Г.В. Управління інвестиціями на підприємстві. / Г.В. Козаченко – К.: Лібра, 2004. – 368 с.
2. Офіційний сайт Державного комітету статистики України [Електронний ресурс] – Режим доступу: [http:// www.ukrstat.gov.ua](http://www.ukrstat.gov.ua).
3. Офіційний сайт Державного агентства з інвестицій та управління національними проектами України [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.in.ukrproject.gov.ua>.
4. Пересада А.А. Управління інвестиційним процесом. / А.А Пересада – К.: Лібра, 2002. – 472 с.